

„Sarlós Boldogasszony templom és a hozzá tartozó plébánia épülete”

(Etyeki Települési Értéktár Bizottság 2/2025. (XI.13.) ETÉB határozatával értéktárba vette)

Az etyeki római katolikus egyházközség működéséről 1723 óta vannak adatok. A megnövekedett lakosságszámhoz képest a kicsi templom szűknek bizonyult, ezért 1814-ben a mesterségesen feltöltött dombon meg-

kezdődött az új

templom építése Rieder József tervei alapján, a helyi lakosok segítségével. Az építkezés 1816-ban fejeződött be, és ünnepség keretében Sarlós Boldogasszony tiszteletére szentelték fel.

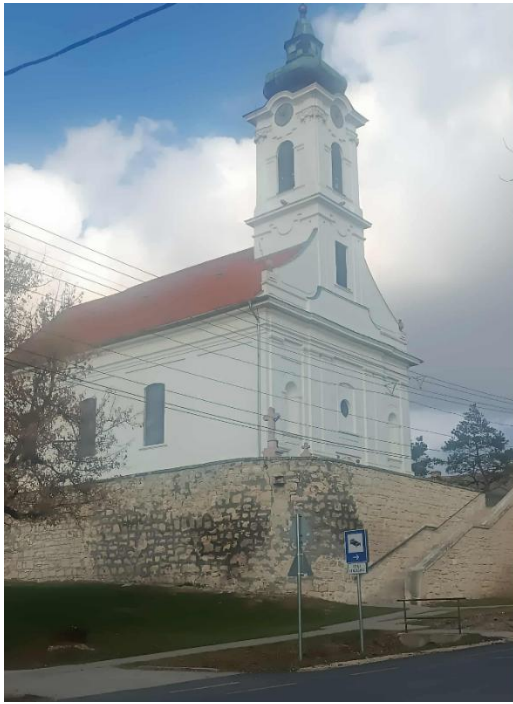

A főoltárkép Jakobey Károly alkotása: Szűz Mária látogatása Erzsébetnél. A középső freskó Árpád-házi Szent Erzsébetet ábrázolja, felirata: „Magyarországi Szent Erzsébet, a szegények pártfogója”. A belső liturgikus tér átalakítására és márvánnyal való burkolására az 1980-as évek közepén kerül sor. Orgonáját a század elején a Rieger cég építette.

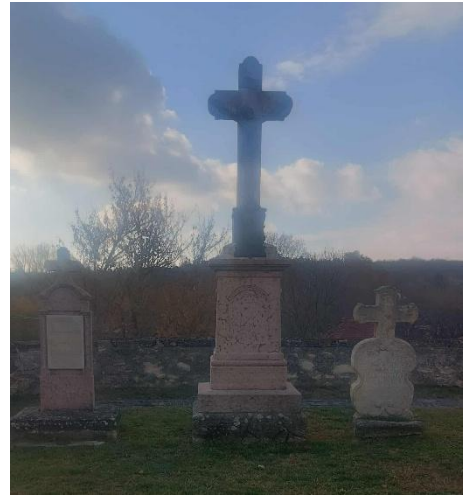

A Sarlós Boldogasszony templom melletti kertben, a templom bejáratától jobbra látható a Szeplőtelen Fogantatás szobor. Mészkőből készült. Volutás talapzata a Magyar-kút melletti Nepomuki Szent János-szobor posztamentéhez hasonló. Szűz Mária kígyós földgömbön áll, jobb kezét szíve fölé emeli, baljában aranyozott fém liliomszálat tart. Jobb lába alatt a holdsarló, bal lábával a kígyó fejére, egy szájában almát tartó ördög fejére tapos. Feje körül tizenkét aranyozott csillagból álló csillagkoszorú. A párkányos talapzaton dedikáció már nem, csupán egy évszám olvasható: 1771. A barokk szobrot Michael Legat állíttatta 1771-ben. Az elmúlt

évtizedekben a szobor teljesen tönkrement. 2006-ban restaurálták, és akkor helyezték el a templomkertben.

A Sarlós Boldogasszony templom bejáratától balra, a kőfal előtt látható a fémkorpuszos kőkereszt, Krisztus lábánál a Fájdalmas Anya reliefjével. A talapzat és a kereszt anyaga vörösmárvány, a korpusz és a Mária-relief öntöttvasból készült Michael Bader és felesége emeltette. A feszület mellett két régi sírkő található. A jobb oldali Johann Gasbarch sírköve 1784-ből.

A falu közepén az út fölé magasodik a terméskő mellvéddel megtámasztott, késő barokk stílusjegyeket hordozó templom. É-NY - D-K-i tengellyel szabadon álló, homlokzati tornyos D-K-i főhomlokzatával az út felé forduló, egyenes szentélylezárású, nyeregtetős épület. Vakolt lábazata fölött az oldalhomlokzatokat faltükrök tagolják, a főhomlokzat magas talapzaton álló falpillérekkel többszörösen tagolt. D-K-i (fő)homlokzata földszintjének oldalmezőiben üresen álló, félköríves lezárású, szalagkerettel díszített falfülkéket látunk. A középső mezőben mélyített faltükrőben kőkeretes félköríves, egyszerű záróköves ajtó áll, felette szegmensíves szalagkeretes áblak, közepén körablak látható. A harangemeleten mind a négy oldalra köríves ablak nyílik, a sarkokon álló ion pilaszterek órapárkányt tartanak. A tornyot tört vonalú sisak zárja le.

A plébánia épület területét az egyházközség vásárolta meg, ahol a ki-nevezett plébánosok laktak és laknak most is.